

[Clausen (Olufskjør).]

på denne måde kunne imødegå. Jeg synes egentlig, at denne sag trænger til en relativt hurtigt løsning.

Dernæst har jeg et andet spørgsmål, som trænger til en rationel løsning, det angår udløbet af Brede å, som, siden Rømødæmningen er bygget, har forandret sit udløb i Vadehavet. Her ligger store arealer, som er vandlidende, og som ved en rationel ordning kunne bringes under kultur. Jeg vil derfor være den højtærede minister taknemlig, om han ville medvirke til, at de projekter, som kommunerne, efter hvad jeg ved, arbejder med, kunne få tilskud, når disse projekter fremsendes, og få det hurtigt.

Jeg er enig med det ærede medlem hr. Jørgen Gram i hans opfordring om, at dobbeltsporet ned igennem Sønderjylland snarest må udføres. Det har i mange år været en af de ting, vi henede regnede som en selvfølge, og jeg tror ikke på, at en ny forbindelse sydpå — hvadenten det nu bliver over Grossenbrode eller Rødby — Femern — vil aflaste trafikken så meget, at et dobbeltspor sydpå ikke fortsat vil være lige så nødvendigt som det allerede eksisterende dobbeltspor op igennem Jylland — man skulle mene tværtimod.

Endelig vil jeg gerne overfor den højtærede minister fremsætte en tanke til overvejelse. Der udbygges for tiden i de forskellige amter stykker af den nuværende hovedvej 10, for at den skal kunne tage den voksende automobiltrafik sydfra. Var det dog ikke mere rimeligt, om man — da det er helt sikkert, at automobiltrafikens voldsomt stigende udvikling alligevel vil nødvendiggøre anlæg af en ny gennemgående hovedvej inde på de såkaldte magre jorder — ikke koncentrerer sig mere end højest nødvendigt om de nuværende lapperier? Det er klart, at jeg som landmand altid føler det ubehageligt, når landbrugsjord skal inddrages til vejarealer, men dels drejer det sig her som nævnt for en stor dels vedkommende om ikke særlig værdifulde arealer, og dernæst er jeg altså fuldkommen sikker på, at man relativt hurtigt bliver nødt til at anlægge denne vej. At ofre millionbeløb på noget, som alligevel ikke alene kan klare problemet, synes mig upraktisk.

Baagø-Hansen: Det er den højtærede minister for offentlige arbejder, jeg gerne først vil henvende mig til i anledning af en sag, som optager sindene en hel del i den by, jeg hører til, den største af byerne i den valgkreds; jeg har den ære og glæde at repræsentere her i tinget.

Sagen drejer sig om flytning og fornyelse af banegården i Frederikshavn og samtidig dermed opførelsen af et nyt posthus i Frederikshavn.

Banegården og posthuset i Frederikshavn er bygget i forrige århundrede på en tid, da byen talte omkring 6 000 indbyggere. I dag tæller byen op imod 20 000 indbyggere, og den vokser stadig med omkring 500 hvert år. Udbygningen af Bangsbofortet og indretningen af den planlagte NATO-marinehavn ved Frederikshavn vil i den nærmeste fremtid øge den bosiddende befolknings antal yderligere, og hertil kommer, når der skal tales om trafikale problemer, den enorme strøm af turister, som hvert år ind- og udpasserer over Frederikshavn, en strøm, der er steget år for år, og som i år kommer op på ca. 300 000, for størstepartens vedkommende endda trængt sammen i 3—4 af sommermånederne. Ganske vist er en betydelig del af disse turister enten automobilister eller busrejsende, men jeg vil tro, at ca. halvdelen af dem benytter jernbanen både på udturen og hjemfarten. Hele den enorme udvikling, rejsetrafikken således har taget i Frederikshavn, er henvist til at skulle afvikles indenfor de samme rammer, som blev afstukket, da jernbanen i sin tid blev ført igennem til byen, og det både hvad sporareal, banegårdsareal og banegårdsbygning angår, idet der ikke, hvor disse er anbragt, er nogen mulighed for udvidelser eller omlægning.

Hvad her er sagt, gælder i tilsvarende grad for posthusets vedkommende. Denne bygning er opført tæt op til stationsbygningen og er forlængst udnyttet til sidste centimeter. Når der om kort tid på grund af byens vækst skal ansættes et postbud mere, er der simpelthen ikke mulighed for at skaffe ham en selvstændig arbejdsplads. Over postkontoret i Frederikshavn ekspederes post til både Sverige og Norge, en stor del af året endda en betydelig pakkepost til Sverige, men de pladsforhold, der er levnet denne ekspedition, er så små og primi-